

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ר 17-11-51834 NL 31047344 .COM B.V BOOKING נ' לב ואח'

לפני כבוד השופטת שרה דותן

BOOKING .COM B.V 31047344 NL
ע"י ב"כ עו"ד אסף רנצלר ועו"ד פרח רוסלר

מערערת

נגד

1.ניב לב
ע"י ב"כ עו"ד אלון שגיא ועו"ד משה און

משיבים

2.מלונות פתאל בע"מ
3.אסף רנצלר

פסק דין

ערעור על החלטתה של כב' השופטת נ' גרוסמן (בתפקידה כרשמת) מיום 11.05.2017 לפיה
"ההכרעה בתיק ע"ר 17-03-9906 Booking Com B.V. נ' חוטה ואח') לצורך היתר המצאה
אל מחוץ לתחום לבוקינג, ככל שתינתן תחול ותחייב גם בתיק זה".

הרקע העובדתי

המערערת Booking Com B.V (להלן: "**Booking**") מפעילה אתר אינטרנט להזמנת שירותי
מלונאות. משיבה 2 הינה רשת מלונות הפועלת בישראל.

משיב 1 הגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד Booking ומשיבה 2, בשל פרסום והזמנה
של מקומות אירוח בישראל ללא אפשרות קבלת החזר כספי במקרה של ביטול ההזמנה.

מכיוון שBooking הינה חברה זרה, המאוגדת ויושבת בהולנד, הגיש המשיב בקשה למתן
היתר המצאה מחוץ לתחום השיפוט, בהסתמך על תקנה 500(10) **לתקנות סדר הדין האזרחי**,
התשמ"ד-1984.

לאחר שכל הצדדים להליך הגישו את כתבי טענותיהם בסוגיית מתן ההיתר, ניתנה ההחלטה
מושא הערעור.

ברקע ההחלטה הליך המתנהל בין Booking לבין דוד חוטה, אשר הגיש אף הוא בקשה
לאישור תובענה ייצוגית בטענה כי, Booking גורמת להטעיית צרכנים ישראלים ולחיובי יתר,

שכן המחיר המוצג באתר המופעל על ידה, אינו כולל את רכיב המע"מ (להלן: "**עניין Booking**
הראשון").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ר 17-11-51834 NL 31047344 BOOKING.COM B.V נ' לב ואח'

בעניין Booking הראשון, כמו בענייננו, התעוררה מחלוקת בין הצדדים בסוגיית מתן היתר המצאה מחוץ לתחום, ובמועד בו נדונה הבקשה לפני כב' השופטת גרוסמן, היה ערעור תלוי ועומד בעניין זה (ע"ר 17-03-9006 המאוזכר בהחלטה).

יוער כי, בתאריך 09.08.2017 ניתן פסק הדין הדוחה את ערעור Booking על ההחלטה למתן ההיתר, ובתאריך 02.11.2017 דחה כב' השופט פוגלמן בקשת רשות ערעור על פסק הדין הנ"ל (רע"א 7820/17).

בערעור שהוגש על ההחלטה נטען, בין היתר, כי שגתה כב' הרשמת בכך שתלתה את תוצאת ההליך שלפניה בהחלטה בערעור בעניין אחר, מבלי לבחון את עובדותיו הפרטניות של ההליך שלפניה בהתייחס להחלטה שטרם ניתנה.

בתאריך 08.02.2018 (לאחר שפסק הדין בעניין Booking הראשון הפך חלוט) התקיים דיון בערעור והצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט לפיה, יתקיים דיון לגופו של עניין בשאלה האם התקיימו התנאים למתן היתר המצאה מחוץ לתחום על פי תקנה 500(10). בהמשך להסכמה זו, הוגשו הודעת ערעור מתוקנת ועיקרי טיעון.

המחלוקת בין הצדדים מצטמצמת לשאלה אחת בלבד, האם תקנה 500(10) מאפשרת צירופו של נתבע זר – כנתבע דרוש גם ביחס לנתבעים רבים נוספים שלא נתבעו כלל, וזאת לאור האמור בסעיף ג' לבקשה לאישור תובענה ייצוגית, בו הוגדרו קבוצות התובעים אותן הוא מבקש לייצג:

"הקבוצה המייצגת: 'כלל הצרכנים אשר הזמינו חדרים במלונות בישראל באמצעות

אתר ו/או אפליקציות בוקינג קום (להלן: 'אתר' ו/או 'אתר בוקינג') אשר לפי תנאי ההזמנה שהוצגו בפניהם, אינם זכאים להחזר כספי במקרה של ביטול הזמנה, בניגוד להוראות חוק ו/או תקנות הגנת הצרכן, החל מיום כניסת התקנות ו/או החוק לתוקף 15.03.2010.

תת הקבוצה המיוצגת: 'כלל הצרכנים אשר ביקשו/רצו לבטל את ההזמנה ולקבל החזר כספי עבור ההזמנה שביצעו במלונות בישראל באמצעות אתר בוקינג קום, ובקשתם נדחתה ו/או אשר לא מימשו את הזמנתם בפועל, ואשר היו זכאים להחזר כספי לפי חוק ו/או תקנות הגנת הצרכן.

ביחס למשיבה 2, חברי הקבוצה כאמור לעיל, אשר רכשו שירותי מלונאות מהמשיבה 2 באמצעות אתר בוקינג."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ר 17-11-51834 NL 31047344 BOOKING.COM B.V נ' לב ואח'

דיון

תקנה 500(10) קובעת:

"רשאי בית המשפט או רשם שהוא שופט, להתיר המצאת כתב בי-דין אל מחוץ לתחום המדינה באחת מאלה:

...

(10) האדם שמחוץ לתחום המדינה הוא בעל דין דרוש, או בעל דין נכון, בתובענה שהוגשה כהלכה נגד אדם אחר, שהומצאה לו הזמנה כדין בתחום המדינה".

לטענת המערער, Booking אינה בעל דין דרוש בתביעה של קבוצה שאינה משתייכת לקבוצת לקוחות פתאל, מאחר שקבוצת הלקוחות שלא ביקשו לרכוש שירות מפתאל, אינם תובעים את פתאל. לפיכך, תביעתם הוגשה נגד Booking בלבד, ללא נתבע מקומי. אכן הטענה שובת לב, אך אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה.

בע"א 4601/02 רדא תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ' Bodstray Company Ltd (ניתן ביום 22.01.2004) (להלן: "עניין רדא"), נקבע כי מילוי התנאי של היות הנתבע הזר "בעל דין דרוש או בעל דין נכון", על פי תקנה 500(10):

"תלוי בשאלה אם בהנחה שהנתבע הזר היה מתגורר בארץ, היה ניתן לצרפו לבעל-הדין האחר בכתב-תביעה אחד, כאמור בתקנה 22 לתקנות סדר הדין האזרחי.

...

תקנה 22 מתירה צירוף נתבעים 'בשל מעשה אחד או עסקה אחת או סדרה אחת של מעשים או עסקאות או כתוצאה של אחד מאלה, ושאלו הוגשו נגדם תובענות נפרדות היתה מתעוררת בהן שאלה משותפת, משפטית או עובדתית'. דהיינו, די בזהות של אחת השאלות שבמחלוקת, בין עובדתית בין משפטית, שבגינה נוח לדון בפרשה בעת ובעונה אחת, כדי להכשיר צירוף לפי תקנה זו".

המערער סבורה כי, בשונה מעניין רדא, בענייננו אין עסקינן במספר עילות שצורפו, אלא בנתבעים שונים.

חוששני שהניסיון לאבחן בין נתבע זר המוגדר כ"נתבע דרוש" כאשר חלק מן העילות חופפות לאלה של הנתבעים האחרים לבין מי שנטען לגביו כי הוא "נתבע דרוש", כאשר התביעה נגדו מתייחסת לעילות שאינן קשורות לנתבע הישראלי "המשותף" הינה אבחנה מלאכותית ואינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"ר 17-11-51834 NL 31047344 BOOKING .COM B.V נ' לב ואח'

מתיישבת עם הגיונה של תקנה 500(10), כפי שפורשה בעניין רדא, שם הובהר כי, החלת תקנה
500(10) מותנית באפשרות יישומה של הוראת תקנה 22 לתקנות סד"א הדנה בצירוף נתבעים:
"(א) מותר לצרף בחזקת נתבעים בתובענה אחת את כל הנתבעים למתן סעד – בין
ביחד, בין לחוד ובין לחלופין – בשל מעשה אחד או עסקה אחת או סדרה אחת של
מעשים או עסקאות, או כתוצאה של אחד מאלה, ושאלו הוגשו נגדם תובענות
נפרדות היתה מתעוררת בהן שאלה משותפת, משפטית או עובדתית".

התקנה מונה שורה של אפשרויות לצירוף נתבעים, שהקשר ביניהם מותנה בקיומה של שאלה
משותפת משפטית או עובדתית, גם בנסיבות בהן מדובר במספר עסקאות שהסעד המבוקש
בגין הוא בין ביחד ובין לחוד.
משכך, העובדה שמדובר בשתי קבוצות תובעים המבקשים סעד בגין סדרה של מעשים, אינה
מונעת החלתה של תקנה 500(10).

לאור האמור לעיל, הערעור נדחה.
המערערת תשלם שכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ (כולל מע"מ).

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

שרה דותן, שופטת

שרה דותן, שופטת